Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 93.255 van 13 februari 2001

A. 95.402/XIII-1857

In zake : **de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid SCHMIT**,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Philippe LEVERT, advocaat,
Clementinalaan 3
1190 Brussel,

tegen :

het Brussels Hoofdstedelijk Gewest,
vertegenwoordigd door zijn Regering,

dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean LAURENT, advocaat,
J.-B. Meunierstraat 22
1050 Brussel.

Verzoekster tot tussenkomst :

de stad Brussel,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean-Paul LAGASSE, advocaat,
Jamblinne de Meuxplein 41
1030 Brussel.

**DE VOORZITTER VAN DE XIIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORTGEDING,**

Gezien de op 11 september 2000 door de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid SCHMIT ingestelde vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 6 juli 2000 waarbij haar een milieuvergunning klasse IB wordt geweigerd voor de exploitatie van een opslagplaats voor schroot, Tielemansstraat 2 te (1020) Laken;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de nietigverklaring van diezelfde handeling vordert;

Gezien het op 30 oktober 2000 ingediende verzoekschrift, waarbij de stad Brussel vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van mevr. VOGEL, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 29 januari 2001 waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 9 februari 2001 om 9.30 uur;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en van de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer LEROY, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Ph. LEVERT, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, van Mr. J. LAURENT, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt, en van Mr. J.-P. LAGASSE, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevr. VOGEL, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering tot schorsing :

Sinds 1952 wordt in de Tielemansstraat 2 te 1020 Brussel een opslagplaats voor schroot geëxploiteerd, eerst door een van de deelgenoten van de verzoekende partij, dan na de oprichting van de vennootschap door de verzoekende partij zelf, op een terrein dat toebehoort aan de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen. Op 16 januari 1968 geeft het college van burgemeester en schepenen van de stad Brussel aan Alexandre SCHMIT een bouwvergunning af voor het aanleggen van een opslagplaats voor schroot op dat terrein. Aan die bouwvergunning zijn de twee volgende voorwaarden verbonden :

1° de hoogte van de opslagplaats beperken tot deze van het bestaand talud van de spoorweg;

2° boomaanplantingen aanbrengen rond de opslagplaats zodat zij onzichtbaar wordt van op de openbare weg.

De opslagplaats ligt in bedrijfsgebied met stedelijk karakter op het gewestplan en in perimeter herontplooiing van de huisvesting en de bedrijven op het gewestelijk ontwikkelingsplan.

Op 1 december 1993 treedt de ordonnantie van 30 juli 1992 betreffende de milieuvergunning in werking, die bepaalt dat voor opslagplaatsen voor schroot een milieuvergunning vereist is.

Op 12 maart 1996 dient de verzoekende partij een aanvraag om milieuvergunning in voor de opslagplaats voor schroot, overeenkomstig artikel 12 van deze ordonnantie; op 19 september 1996 wordt er ontvangst van bericht. In plaats van de vereiste bijlage 14 bij te voegen, beperkt de verzoekende partij er zich toe op het formulier zelf waarmee de milieuvergunning wordt aangevraagd, onder de rubriek effectenverslag, het volgende te schrijven :

" Verantwoording en niet-technische samenvatting van de aanvraag : terrein sinds 40 jaar gehuurd van de NMBS;

Andere voorspelbare effecten van het project : onze firma heeft met de omwonenden nooit problemen gehad;

Maatregelen om de hinder te beperken : het laden en lossen wordt reeds binnen het bedrijf verricht".

Een document met als opschrift "effectenverslag" wordt bijgevoegd; het is als volgt gesteld :

" * De goederen worden op de werkplaats met één enkele vrachtwagen aangevoerd.

* Het effect voor de omwonenden is zeer miniem. Er zijn geen klachten van omwonenden, er is geen lawaai.

* Wij oefenen sinds 45 jaar die activiteit uit op dat terrein, gelegen in de Tielemansstraat 2 te 1020 Brussel. Het bedrijf is omgeven door bomen.

* Er wordt uitsluitend tussen 8 uur en 16 uur geladen en gelost.

* De opslag van teruggewonnen materialen zal in de toekomst sterk beperkt worden. Het overslaan zal met containers gedaan worden".

Het openbaar onderzoek heeft plaats van 27 januari tot 25 februari 1997. Het geeft aanleiding tot zes brieven met individuele bezwaren en één petitie tegen het project. De bezwaren die tegen het project gemaakt worden, zijn hoofdzakelijk de volgende :

- er worden autowrakken opgeslagen in de onderneming;

- de behandeling en vooral het samendrukken van oude metalen veroorzaakt lawaai en trillingen;

- er wordt regelmatig afval verbrand in de onderneming;

- stof, voortkomend van de oxidatie van schroot, veroorzaakt hinder.

De verzoekende partij verzamelt van haar kant een honderdtal handtekeningen voor een petitie waarin ze stelt dat ze de inwoners van de wijk geen last bezorgt en dat ze geen milieuhinder veroorzaakt.

De overlegcommissie komt bijeen op 18 maart 1997. Het Brussels Instituut voor Milieubeheer (BIM) en de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor Brussel (GOMB) brengen een gunstig advies uit; het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting (BROH), de stad Brussel en de dienst Monumenten en Landschappen (DML) brengen een ongunstig advies uit.

Op 1 juli 1997 geeft het BIM de gevraagde milieuvergunning af, met dien verstande dat bepaalde activiteiten verboden worden. Naar aanleiding van de beroepen van de stad Brussel en van twee wijkcomités, bevestigt het Milieucollege op 27 oktober 1997 de betwiste vergunning, zij het dat de toegelaten werkuren verminderd worden. Op 25 en 27 november 1997 stellen Lisette VAN BELLE en de stad Brussel tegen deze beslissing bij de Brusselse Hoofdstedelijke Regering beroep in.

Volgens het verslag van de op 13 en 15 december 1997 door een ambtenaar van het BIM verrichte inspectiebezoeken, neemt de verzoekende partij noch de milieuwetgeving, noch de voorwaarden van de haar afgegeven milieuvergunning in acht. In dat verslag zijn inzonderheid de volgende gebreken vermeld : in de voorbehandelingszone ligt geen ondoordringbare bodem; ook het oppervlak waar het schroot wordt opgeslagen is niet van beton; er zijn sporen van verbranding van materialen; het terrein is aan de straatkant niet afgesloten; op

verscheidene plaatsen is de bodem door olie of stookolie verontreinigd; er wordt geen afvalregister bijgehouden.

Naar aanleiding van dat inspectieverslag schrijft het BIM op 18 december 1997 aan de Minister van Milieu van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest inzonderheid het volgende :

> "In deze zaak had het BIM besloten om de hinderlijke activiteiten te beperken, er een bepaald aantal te verbieden en strenge voorwaarden op te leggen voor het voortzetten van de activiteiten, en dit tegen het meerderheidsadvies van de overlegcommissie in.
>
> Die hoop op een verbetering van de toestand blijkt duidelijk ijdel omdat bij de uitbater de wil ontbreekt.
>
> Daarom is het BIM van mening dat de vergunning van de BVBA SCHMIT, dit binnen een redelijke termijn, maar niet langer dan 1 jaar, beëindigd moet worden".

De verzoekende partij is niet in kennis gesteld van de verslagen opgemaakt naar aanleiding van de inspectiebezoeken van 13 en 15 december 1997, noch van de op 18 december 1997 aan de minister toegezonden brief.

De minister hoort de partijen op 14 januari 1998. Op 5 februari 1998 stelt de Brusselse Hoofdstedelijke Regering de handeling waarvan de schorsing gevorderd wordt, welke handeling de op 1 juli 1997 door het BIM afgegeven en op 27 oktober 1997 door het Milieucollege bevestigde milieuvergunning "vernietigt".

Naar aanleiding van een beroep van de verzoekende vennootschap wordt dit besluit geschorst bij arrest nr. 74.634 van 25 juni 1998 en nietig verklaard bij arrest nr. 84.784 van 20 januari 2000. Bij dat laatste arrest worden twee middelen gegrond bevonden waarvan in het ene wordt aangevoerd dat de beroepsprocedure in bestuurszaken niet op tegenspraak gevoerd is en in het andere dat het besluit waarin gesteld werd dat de exploitatievoorwaarden vervat in een vroegere vergunning niet nageleefd waren, niet afdoende gemotiveerd is om de gevraagde exploitatievergunning te weigeren.

De Brusselse Hoofdstedelijke Regering hervat de procedure in het stadium waarin deze naar het oordeel van de Raad van State een gebrek vertoont. Op 10 februari 2000 zendt de Brusselse Minister voor Milieu aan de verzoekende vennootschap een vraag om inlichtingen die inzonderheid handelt over de volgende punten :

Is de situatie sedert 5 februari 1998 geëvolueerd en in welke zin ?

Welke waarborgen kunnen er inzake vakkennis en technische, financiële en economische mogelijkheden worden gegeven dat de veroorzaakte hinder zal worden verholpen en dat maatregelen zullen worden genomen om de exploitatievoorwaarden vervat in de milieuvergunning van juli 1997 na te leven ? Een beschrijving van deze maatregelen en een tijdschema van de tenuitvoerlegging ervan moeten mij eveneens worden medegedeeld.

Voorts verzoek ik u, naast wat voorafgaat, de volgende gegevens mede te delen :

- de inventaris van de milieu-effecten van uw onderneming;
- de evaluatie van deze effecten ten aanzien van de bestaande toestand;
- de beschrijving van de maatregelen die tot doel hebben de negatieve effecten van uw exploitatie tegenover de normen die in de vergunning worden aangegeven, te voorkomen, weg te werken of te verminderen;
- de uiteenzetting of het leveren van de waarborgen dat de vorenstaande maatregelen daadwerkelijk ten uitvoer zullen worden gelegd".

Op dezelfde datum zendt de minister aan het BIM en de stad Brussel nota's waarin hij vraagt naar het bestaan van nieuwe gegevens of feiten die sinds 8 februari 2000 vastgesteld zouden zijn. Per brief van 9 maart 2000 antwoordt de raadsman van de verzoekende vennootschap op de vraag om inlichtingen van de minister van 10 februari 2000. Met brieven d.d. 30 mei 2000, waarbij een ontwerp van besluit gevoegd is, roept de minister de partijen op voor een hoorzitting. Deze heeft plaats op 13 juni 2000.

Op 6 juli 2000 keurt de Brusselse Hoofdstedelijke Regering de bestreden handeling goed, die per brief van 10 juli 2000 aan de verzoekende vennootschap ter kennis wordt gebracht en waarvan op 11 juli ontvangst wordt bericht. Op 29 september 2000 zendt het BIM een brief aan de verzoekende vennootschap, waarin het haar verzoekt een plan voor de ontruiming van de plaats en een ontwerp van studie van de bodemverontreiniging te bezorgen opdat de plaats kan worden verlaten binnen zes maanden na de kennisgeving van de beslissing van de Regering;

Overwegende dat de stad Brussel bij een brief van de griffie van de Raad van State van 26 september 2000 er van in kennis wordt gesteld dat er een vordering tot schorsing ingesteld is; dat ze vraagt om in de onderhavige procedure tussen te komen, met een verzoekschrift ingediend bij een ter post aangetekend schrijven van 30 oktober 2000, dit is buiten de termijn die voorgeschreven is bij artikel 10, tweede lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot regeling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State; dat haar verzoek tot

tussenkomst niet-ontvankelijk is; dat evenwel alleen het verzoekschrift tot tussenkomst uit de debatten moet worden geweerd, niet de stukken die neergelegd zijn op verzoek van de auditeur-rapporteur, welke stukken regelmatig in de debatten gebracht zijn met toepassing van artikel 23 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, dat bepaalt dat de afdeling administratie gerechtigd is inlichtingen te doen overleggen door alle overheden, ongeacht of ze partij bij de zaak zijn;

Overwegende dat de verzoekende vennootschap betoogt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handeling een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in verband waarmee ze aanvoert dat haar huidige situatie dezelfde is als die op grond waarvan de Raad van State de schorsing heeft uitgesproken van het besluit van 5 februari 1998, waarbij de verwerende partij een eerste maal de omstreden vergunning had geweigerd; dat ze derhalve verwijst naar arrest nr. 74.634 van 25 juni 1998 voor de omschrijving van haar nadeel en voor de beoordeling die erover gegeven is;

Overwegende dat bij arrest nr. 74.634 in de volgende bewoordingen geoordeeld is over het risico op een nadeel :

"Overwegende dat de verzoekende partij betoogt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handeling een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou berokkenen; dat ze aanvoert dat ze op korte termijn geen andere plaats kan vinden om haar activiteit uit te oefenen en dat de bestreden handeling haar ertoe noopt alle activiteit stop te zetten en af te zien van alle financiële inkomsten, terwijl ze verschillende uitgaven moet blijven doen, en bovendien de kosten moet dragen van een uit te voeren studie voor het herstel van de plaats in de vroegere staat, waardoor ze tot faillissement gedreven wordt;

Overwegende dat de verwerende partij opmerkt dat de uitgaven die de verzoekende partij moet doen, vóór de bestreden handeling bestonden, dat ze de verplichting om de plaats in haar vroegere staat te herstellen niet aanvecht, en dat de schade aan haar te wijten is, aangezien zij het onvolledige effectenverslag heeft opgemaakt waardoor haar de vergunning geweigerd is; dat ze erop laat volgen dat de verzoekende partij de stedenbouwkundige wetgeving en de milieuwetgeving overtreden heeft, door niet de bomen te planten zoals in de bouwvergunning opgelegd was en door tot 9 september 1996 te wachten om een milieuvergunningsaanvraag in te dienen, en dat ze zich daardoor heeft blootgesteld aan de maatregel die ze aanvecht; dat de tussenkomende partij erop laat volgen dat de verzoekende partij zich zelf in een onwettige situatie heeft gewerkt, dat het aangevoerde nadeel voortvloeit uit de exploitatie zonder vergunning van haar opslagplaats voor schroot en dat ze niet aantoont dat ze gevaar loopt failliet te worden verklaard;

Overwegende dat de verzoekende partij en de natuurlijke personen in wier rechten en plichten ze getreden is sinds 1952 een opslagplaats voor schroot exploiteren; dat pas sinds 1 december 1993 voor die activiteit een vergunning vereist is; dat ze in maart 1996 een milieuvergunning heeft aangevraagd en er op 1 juli 1997 een van het BIM en vervolgens op 27 oktober 1997, na beroep, een van het milieucollege heeft gekregen; dat aangezien het bij de regering ingestelde beroep niet opschortend was, de

exploitatie toegestaan was tot de totstandkoming van de bestreden handeling; dat het er weinig toe doet dat die exploitatie tussen 1 december 1993 en 1 juli 1997 niet rechtmatig toegestaan was; dat de verzoekende partij ertoe genoopt zou zijn haar activiteiten stop te zetten ten gevolge van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling; dat redelijkerwijs kan worden aangenomen dat de stopzetting van alle activiteit voor een klein bedrijf dat bovendien voorheen aangegane verbintenissen moet nakomen, de leefbaarheid van dat bedrijf definitief in het gedrang kan brengen, en dat bedrijf daardoor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;";

Overwegende dat in tegenstelling tot het besluit dat bij arrest nr. 74.634 geschorst is, het besluit dat heden wordt bestreden aan de verzoekende vennootschap een termijn van zes maanden toekent om haar activiteiten stop te zetten; dat voorts bewezen is dat de verzoekende vennootschap daadwerkelijk heeft opgehouden het terrein te gebruiken voor het opslaan, het sorteren en de verwerking van schroot; dat ze het alleen nog gebruikt voor het stallen van de wagens en bouwplaatswerktuigen die ze gebruikt, en, occasioneel, van containers; dat het hier gaat om een gebruik waarvoor geen exploitatievergunning vereist is; dat ze erop wijst dat ze haar manier van werken veranderd heeft en dat ze rechtstreeks aan de staalbedrijven het schroot levert dat samengebracht is in de containers die ze bij haar klanten plaatst, zonder het nog te sorteren of een deel ervan terug te winnen; dat ze evenwel aangeeft dat deze werkwijze minder rendabel is en niet kan worden aangehouden zonder haar levensvatbaarheid in het gedrang te brengen, en dat ze aan het onderhandelen is om een andere plaats te vinden waar ze zich kan vestigen;

Overwegende dat, hoewel redelijkerwijs kan worden aangenomen dat de huidige situatie van de verzoekende vennootschap minder gunstig is dan indien het bestreden besluit niet was goedgekeurd, uit geen enkel document blijkt dat haar levensvatbaarheid bedreigd wordt door de verplichtingen die rusten op haar onderneming tot de dag waarop het bestreden besluit zal kunnen worden vernietigd, of tot de dag waarop ze een plaats zal hebben gevonden om er zich te vestigen; dat het nadeel dat ze aanvoert aldus hoofdzakelijk financieel en herstelbaar lijkt;

Overwegende dat niet voldaan is aan een van de voorwaarden die vervuld moeten zijn opdat de Raad van State de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan schorsen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst in het kort geding, ingediend door de stad Brussel, wordt verworpen.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 3.

De kosten betreffende het verzoekschrift tot tussenkomst, ingediend door de stad Brussel, bepaald op 5.000 frank, komen ten laste van deze laatste.

De beslissing over de kosten wordt voor het overige in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIIe kamer, rechtsprekend in kort geding, op dertien februari tweeduizend en één, door :

de HH. LEROY, kamervoorzitter,
SCOHY, griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

G. SCOHY. **M. LEROY.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**